

TOELICHTING

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van leden van het dagelijks bestuur, raadsleden en leden van commissies vindt op drie of vier niveaus plaats, te weten bij wet, AMvB, ministeriële regeling (alleen leden van het dagelijks bestuur) en gemeentelijke (of stadsdeel-)verordening. Wettelijk is voor leden van het dagelijks bestuur in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van leden van het dagelijks bestuur, raads- en commissieleden moet worden geregeld bij AMvB. Daartoe zijn totstandgekomen het Rechtspositiebesluit wethouders en het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. Enkele vergoedingen voor leden van het dagelijks bestuur die gelijk zijn aan die voor rijksambtenaren, maar voor hen voorheen in verschillende regelingen waren opgenomen waarnaar in het verleden werd verwezen, zijn om pragmatische redenen sinds 1 januari 2004 opgenomen in een ministeriële regeling, de Regeling rechtspositie wethouders. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in de rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingende bepalingen. Voor secundaire voorzieningen, zoals bijvoorbeeld een regeling tegemoetkoming in de kosten van een ziektekostenverzekering of een uitkering bij aftreden als raadslid, geldt dat het stadsdeel de vrijheid heeft om deze voorzieningen te treffen.

Hoofdpijnen verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van leden van het dagelijks bestuur, raadsleden en leden van commissies. De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de leden van het dagelijks bestuur als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van het stadsdeel (artikel 44 van de Gemeentewet). Dit betekent dat de rechtspositionele aanspraken voor zittende leden van het dagelijks bestuur uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit wethouders, de Regeling rechtspositie wethouders en de plaatselijke Verordening rechtspositie leden van het dagelijks bestuur, raads- en commissieleden. Gewezen leden van het dagelijks bestuur ontlenen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers. Een soortgelijke bepaling als artikel 44 is voor raads- en commissieleden opgenomen in artikel 99 van de Gemeentewet. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij gemeentelijke verordening aan raads- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist. De rechtspositionele aanspraken voor raads- en commissieleden zijn dan ook uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de plaatselijke Verordening rechtspositie leden van het dagelijks bestuur, raads- en commissieleden.

De verordening bevat bepalingen inzake:

- de beloning voor de werkzaamheden van raads- en commissieleden (artikelen 2 en 26), waarbij is op te merken dat voor leden van het dagelijks bestuur niets is opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit wethouders;
- een vaste algemene onkostenvergoeding voor leden van het dagelijks bestuur en raadsleden (artikelen 3 en 15);
- reis- en verblijfkosten van leden van het dagelijks bestuur, raads- en commissieleden, waarbij voor leden van het dagelijks bestuur een onderscheid is gemaakt tussen woon-werkverkeer en zakelijke reizen (artikelen 5, 6, 16 t/m 19, 27 en 28);
- reis- en pensionkosten en verhuiskosten van de bij benoeming verhuisplichtige lid van het dagelijks bestuur (artikel 25)
- beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur aan leden van het dagelijks bestuur, raads- en commissieleden (artikelen 8, 21 en 22) en faciliteiten in de vorm van deelname van leden van het dagelijks bestuur, raads- en commissieleden aan cursussen, congressen e.d. (artikelen 7, 20 en 29);
- een aantal secundaire voorzieningen voor raadsleden, zoals voor zowel leden van het dagelijks bestuur als raadsleden zoals de spaarloonregeling of levensloopregeling (artikelen 9 en 23);
- de procedure van declareren (artikelen 31 t/m 34).

De arbeidsverhouding van het lid van het dagelijks bestuur en het raadslid

Raadsleden zijn niet in dienstbetrekking bij het stadsdeel. Het stadsdeel is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het raadslidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Raadsleden worden ook niet aangemerkt als werknemer in de zin van de Zorgverzekeringswet en hebben derhalve op grond van die wet geen recht op vergoeding door het stadsdeel van de over de raadsvergoeding verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage in de kosten van de basisverzekering. Als gevolg van een wijziging van artikel 11 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden van 6 december 2006 (Stb. 2006, 660) kan de raad echter bij verordening wel een tegemoetkoming in de kosten van een ziektekostenverzekering worden toegekend. Daardoor is tegemoet gekomen aan de inhouding van de inkomensafhankelijke bijdrage. Omdat er geen dienstbetrekking met het stadsdeel is vallen raadsleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een raadslid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

Leden van het dagelijks bestuur zijn sinds de dualisering van het gemeentebestuur ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op leden van het dagelijks bestuur. Hun rechtspositie wordt, zoals hiervoor is aangegeven, beheerst door specifieke wet- en regelgeving. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat leden van het dagelijks bestuur direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting vallen. Er is sinds de dualisering van het gemeentebestuur derhalve geen mogelijkheid meer om wel of niet voor de loonbelasting te opteren. Leden van het dagelijks bestuur vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. Wachtgeld na aftreden en ouderdoms- en nabestaandenpensioen zijn voor leden van het dagelijks bestuur geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa). Leden van het dagelijks bestuur zijn werknemers in de zin van de Zorgverzekeringswet en hebben derhalve op grond van die wet recht op vergoeding door het stadsdeel van de over hun bezoldiging verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage in de kosten van de basisverzekering.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting in regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met het stadsdeel overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de "opting in regeling" genoemd. De administratie van het stadsdeel is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden het stadsdeel en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt het stadsdeel de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden.

De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het raadslid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan het stadsdeel onder voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen. Genoemd kunnen worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten en de zakelijke deelname aan cursussen en congressen. Er zijn ook vergoedingen die niet belastingvrij kunnen worden verstrekt. Deze vergoedingen worden gebruteerd toegekend waardoor na inhouding van de loonheffing de netto bedoelde vergoeding resteert. Het meest duidelijke voorbeeld is de onkostenvergoeding, die aan raadsleden die gekozen hebben voor 'opting-in' als een bruto bedrag wordt verstrekt. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaard regeling ontvangen een lager bedrag dat vergelijkbaar is met het netto resultaat van de bruto vergoeding.

Raadsleden kunnen ook deelnemen aan de spaarloonregeling of de levensloopregeling en de fietsregeling.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor het raadslid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaard regeling zullen dan ook over het lagere bedrag dat zij als onkostenvergoeding ontvangen inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap.

Zij kunnen niet deelnemen aan de spaarloonregeling en de levensloopregeling en fietsregeling.

Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). Het stadsdeel dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek. Ook voor de hoogte van de vaste kostenvergoeding maakt het verschil uit of het raadslid wel of niet heeft geopteerd voor de loonbelasting (zie daarvoor hieronder de toelichting op artikel 3).

Eénmalige keuze per zittingsperiode

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor het raadslid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn, verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en het stadsdeel ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij het stadsdeel. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan. Als vergoedingssystematiek is gekozen voor de volgende wijze van redeneren:

- welke voorzieningen worden aangeboden door de organisatie (bedrijfsvoering en bestuurskosten);
- welke voorzieningen zijn noodzakelijk voor de uitoefening van het ambt, maar zijn niet rechtstreeks aan te bieden door de organisatie;
- kan voor deze voorzieningen nog een onbelaste vergoeding worden aangeboden (indien de loonbelasting geldt);
- voor voorzieningen die niet onbelast aangeboden kunnen worden, kan een (bruto) vergoeding worden verstrekt.

Concreet betekent deze vergoedingssystematiek het volgende.

Voorzieningen die zijn ondergebracht in de bedrijfsvoering

- bruikleen van computer- en communicatieapparatuur;
- zakelijk gebruik van dienstauto's;
- deelname aan cursussen en congressen e.d.

De zakelijke uitgaven hoeven niet te worden voorgesloten door het lid van het dagelijks bestuur of het raadslid maar worden direct door het stadsdeel voldaan en de voorzieningen worden om niet in bruikleen gegeven. Zij vallen derhalve buiten de vergoedingssfeer.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten maar onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal zakelijke uitgaven, zoals reis- en verblijfkosten, blijft het systeem overeind dat de gedane zakelijke uitgaven het lid van het dagelijks bestuur of het raadslid op basis van declaratie worden vergoed. Deze kunnen, als is voldaan aan de gestelde voorwaarden, onbelast worden vergoed.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten en niet onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal andere beroepskosten wordt een vaste (bruto) kostenvergoeding verstrekt. In de toelichting op de artikelen 3 en 15 is aangegeven om welke beroepskosten het gaat.

Voor raadsleden die niet voor de loonbelasting hebben geopteerd geldt dezelfde systematiek maar zijn de fiscale gevolgen anders. Zij dienen alle vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer als opbrengst te verantwoorden. Omdat zij hun werkelijk gemaakte kosten fiscaal kunnen verrekenen worden hun vergoedingen niet gebruteerd toegekend.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is - net als voor de besteding van alle andere publieke middelen - transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden

omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door gemeentebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk V is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven, declaratie van vooruit betaalde kosten en het gebruik van creditcards. In aanvulling hierop is een gedragscode ontwikkeld waarin nadere gedragsregels zijn vastgelegd. Daarbij gaat het onder meer om afspraken omtrent de bestuurlijke uitgaven die in aanmerking komen voor bespreking en zonodig besluitvorming in het dagelijks bestuur. In die gedragscode is ook het beleid rond buitenlandse reizen en de bekostiging van zakendiners met derden opgenomen. Verder zijn er aanvullende administratieve procedures beschreven over de afwikkeling van declaraties en facturen en de daarbij te hanteren verdeling van verantwoordelijkheden en hoe bijvoorbeeld om te gaan met interpretatie- of meningsverschillen. De gedragscode is vastgesteld voor het dagelijks bestuur bij besluit van de deelraad van 9 december 2003 en de gedragscode voor de raad en raadsleden afzonderlijk op 4 maart 2003 en zoals nadien aangevuld in de vergadering van 9 december 2003.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 vergoeding voor de werkzaamheden van het raadslid

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden is geregeld dat raadsleden voor hun werkzaamheden een vergoeding ontvangen. De hoogte van de vergoeding wordt bij verordening bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven. In artikel 2 is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het stadsdeelraad kan besluiten naar beneden af te wijken van het door de minister vastgestelde maximum. De afwijking naar beneden kan op drie manieren:

- de raad stelt de raadsvergoeding in algemene zin lager vast op een percentage tussen 80 en 100 van het door de minister vastgestelde maximum;
- de raad stelt vast dat een deel van de raadsvergoeding wordt uitbetaald als presentiegeld. Dat deel mag maximaal 20% van de raadsvergoeding zijn. In ons stadsdeel is voor deze variant gekozen (zie artikel 4a).
- de raad stelt een combinatie van bovenstaande mogelijkheden vast.

Wat er ook wordt vastgesteld, er mag geen onderscheid worden gemaakt tussen raadsleden, dus een presentievergoeding of een lagere raadsvergoeding geldt voor alle raadsleden. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid. Hiervoor is in het stadsdeel geen nadere besluitvorming nodig als in de verordening in algemene zin is aangegeven dat de raadsvergoeding gelijk is aan het door de minister te bepalen maximum of een percentage daarvan.

Raadsleden die een WAO-uitkering ontvangen kunnen sinds 1 januari 2006 verzoeken hun raadsvergoeding te verlagen. Daardoor kan het nadeel van indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse worden voorkomen. Deze keuzemogelijkheid moet bij verordening worden toegestaan en is opgenomen in artikel 11 van deze verordening.

Artikel 3, 4 en 15 vaste onkostenvergoeding

Hierin is de vaste vergoeding geregeld voor aan het ambt van lid van het dagelijks bestuur c.q. aan het raadslidmaatschap verbonden kosten. De vergoeding is opgebouwd op basis van de volgende kostencomponenten:

- representatie
- vakliteratuur
- contributies, lidmaatschappen
- telefoonkosten
- bureaunkosten, porti
- zakelijke giften
- bijdrage aan fractiekosten
- ontvangsten thuis
- excursies.

Sedert 1 januari 2001 zitten daarin niet langer de kostensoorten fax/pc en cursussen en congressen. Daarvoor zijn vanaf dat tijdstip specifieke voorzieningen getroffen (zie de artikelen 7, 8, 20, 21 en 29). De onkostenvergoeding is in verband hiermee vanaf die datum neerwaarts bijgesteld. De vaste kostenvergoeding kan sinds 1 januari 2001 niet meer onbelast worden verstrekt. Om netto het bedrag van de vaste kostenvergoeding gelijk te houden is het bedrag gebruteerd tegen het belastingtarief van 52%. Deze brutering heeft echter geen betrekking op raadsleden die niet hebben geopteerd voor het loonbelastingregime. Voor hen blijven de aftrekmogelijkheden van de werkelijk gemaakte kosten op het resultaat uit onderneming bestaan. Zij ontvangen de vaste kostenvergoeding zonder de brutering. Voor zover zij de uitgaven daaruit kunnen onderbouwen, blijft de raadsvergoeding onbelast. Wat niet kan worden aangetoond, zal alsnog worden belast bij de aangifte Inkomstenbelasting.

De hoogte van de kostenvergoeding wordt bij verordening bepaald. Wel is in de rechtspositiebesluiten voor wethouders en raadsleden het maximale bedrag van de kostenvergoeding aangegeven. In de artikelen 3 en 15 is de hoogte van de kostenvergoeding bepaald op het maximale bedrag. Ook de onkostenvergoeding kan door de raad op een lager bedrag worden bepaald, dat echter niet lager mag zijn dan 80% van het door de minister vastgestelde maximum.

Het bedrag van de kostenvergoeding is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van de consumentenprijsindex. Hiervoor is in het stadsdeel geen nadere besluitvorming nodig als in de verordening in algemene zin is aangegeven of de onkostenvergoeding gelijk is aan het door de minister te bepalen maximum of een percentage daarvan.

In artikel 4, lid 3 is geregeld dat een raadslid vergoeding ontvangt naar evenredigheid als hij niet het hele kalenderjaar lid van de deelraad is geweest.

Artikel 4a korting op de raadsvergoeding

De mogelijkheid tot korting van de raadsvergoeding is gecreëerd naar aanleiding van een artikel in Trouw van 15 april 2005 over spookraadsleden. Dat zijn raadsleden die niet of nauwelijks op komen dagen, maar wel hun maandelijkse raadsvergoeding en onkostenvergoeding krijgen overgemaakt. Dit soort spookraadsleden kan worden aangepakt door een korting van twintig procent op de raadsvergoeding toe te passen. Die mogelijkheid biedt artikel 3 van het Rechtspositiebesluit Raads- en Commissieleden. De raad is het belangrijkste orgaan van een gemeente of stadsdeel. De raad vertegenwoordigt immers de gehele bevolking van een gemeente of een stadsdeel. Met name tijdens raadsvergaderingen is dat duidelijk. Daar wordt het dagelijks bestuur richting meegegeven, daar wordt beleid vastgesteld, daar vallen besluiten en daar telt dus elke stem. Daarom is aanwezigheid bij raadsvergaderingen van groot belang.

In lid 1 wordt de mogelijkheid om twintig procent naar beneden af te wijken, gecreëerd. De korting geldt pas als meer dan drie vergaderingen worden gemist. In Geuzenveld-Slotermeer worden gemiddeld tien raadsvergaderingen per jaar gehouden.

Lid 2 geeft vervolgens aan dat het simpelweg plaatsen van een handtekening op de presentielijst niet voldoende is. Het raadslid moet minimaal 90 procent van de duur van de vergadering aanwezig zijn. Dat geldt ook als een vergadering aan het einde van de avond wordt geschorst en op een ander tijdstip weer doorgaat. De griffie zorgt ervoor dat op de presentielijst bij de raadsleden die eerder vertrekken wordt aangegeven op welk tijdstip zij de vergadering hebben verlaten. De begin- en de eindtijd van de vergadering worden opgenomen in het verslag van de vergadering.

In lid 3 wordt tot slot aangegeven hoe de vergoeding daadwerkelijk wordt ingehouden, namelijk door verrekening achteraf. Dat betekent dat ieder raadslid de volledige vergoeding krijgt uitbetaald. Mocht blijken dat een raadslid meer dan drie vergaderingen heeft verzuimd te komen, dan wordt de korting van twintig procent verrekend met de raadsvergoeding en de onkostenvergoeding over januari en eventueel februari. In lid 4 wordt een uitzondering gemaakt voor een raadslid dat tijdelijk ontslag is verleend wegens zwangerschap, bevalling of ziekte. Lid 5 geeft tenslotte de hardheidsclausule weer.

Artikel 5 en 27 reis- en verblijfkosten raads- en commissieleden

De Gemeentewet voorziet niet in een vergoeding voor 'woon-werk-verkeer' voor raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van het stadsdeel een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van het stadsdeel. Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente (in casu het stadsdeel) ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur. Aan commissieleden kan krachtens artikel 96, eerste lid, van de Gemeentewet echter wel een vergoeding worden gegeven de reis- en verblijfkosten in verband met reizen binnen de gemeente.

Tot 2004 werd in de rechtspositiebesluiten verwezen naar, in dit geval, de Reisregeling binnenland en de Reisregeling buitenland zoals die voor de sector Rijk zijn vastgesteld. Sinds 1 januari 2004 is voor leden van

het dagelijks bestuur de 'Regeling rechtspositie wethouders' en voor voorzitters van het dagelijks bestuur de 'Regeling rechtspositie burgemeesters' ingevoerd. De vergoedingen in deze regelingen zijn in principe dezelfde als in de genoemde reisregelingen zijn opgenomen, maar de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft door deze specifieke regelingen voor politieke ambtsdragers de mogelijkheid meer op het ambt toegespitste vergoedingen vast te stellen. De huidige regelingen voor voorzitters van het dagelijks bestuur en leden van het dagelijks bestuur kennen in beginsel dezelfde bedragen als de rijksregeling. De vergoeding voor noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte verblijfskosten is niet nader ingevuld. Daarmee is dit een lokale aangelegenheid die kan worden vastgelegd in een voor de leden van het dagelijks bestuur door het dagelijks bestuur en voor de raadsleden door de raad vast te stellen uitvoeringsregeling, waarbij eventueel aansluiting gezocht kan worden bij de rijksregelingen. Het is aan te bevelen de lokale uitvoeringsregelingen op elkaar af te stemmen.

Omdat in het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden geen eigen vergoedingsregeling is opgenomen, is in artikel 5, tweede lid, onderdeel b, aansluiting gezocht bij de vergoedingsregeling voor wethouders (DB-leden), die, zoals gezegd, overeenkomt met de vergoedingen in de Reisregeling binnenland. Daardoor wordt het aantal regelingen waarnaar verwezen zou kunnen worden, beperkt. De vergoeding van noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakt verblijfskosten is ook voor raads- en commissieleden een lokale aangelegenheid die kan worden vastgelegd in een door de raad vast te stellen uitvoeringsregeling, waarbij aansluiting gezocht kan worden bij de uitvoeringsregeling voor de leden van het dagelijks bestuur.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Vergoed kunnen worden de kosten van openbaar vervoer of bij gebruik van eigen vervoermiddelen een kilometervergoeding zoals die voor het rijkspersoneel geldt. De vergoeding van de reiskosten met het openbaar vervoer is onbelast. De kilometervergoeding is voor € 0,19 onbelast, ongeacht het gebruikte vervoermiddel. In het Handboek loonheffingen 2007 wordt over de kilometervergoeding opgemerkt: *Vergoedingen voor reiskosten die u naast de € 0,19 per kilometer betaalt, zijn ook loon. Dat zijn bijvoorbeeld vergoedingen voor parkeer- en tolgelden, voor (extra) afschrijving en slijtage aan de auto, voor het inbouwen van een carkit of navigatiesysteem, voor extra benzineverbruik wegens gebruik van een aanhangwagen of voor schade aan de auto. Vergoedingen voor parkeer-, veer- en tolgelden en voor overeenkomstige verstrekkingen vallen onder de eindheffing.*

Kilometervergoedingen die hoger zijn dan € 0,19 zijn voor dat hogere deel belast.

Artikelen 6, 19 en 28 Buitenlandse excursie of reis

Bij buitenlandse dienstreizen in het stadsdeelbelang kunnen aan het DB-lid de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfskosten worden vergoed. De tarieven in het voor rijkspersoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer. In de eerder genoemde gedragscode zijn nadere gedragsregels vastgesteld. Daarbij gaat het om expliciete besluitvorming in het DB over buitenlandse reizen en over uitnodigingen daartoe op kosten van derden. Maar ook om bijvoorbeeld de rekening en verantwoording achteraf (zowel inhoudelijk als financieel), het meereizen van de partner en het combineren van een dienstreis met een (direct voorafgaande of aansluitende) privé-reis.

Ook deelraden of raadscommissies maken wel eens in het stadsdeelbelang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de deelraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege het stadsdeel georganiseerd. Hetgeen hierboven is geschreven over buitenlandse dienstreizen geldt mutatis mutandis ook voor buitenlandse excursies en reizen van de stadsdeelraad of raadscommissies.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en vertrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 7, 20 en 29 Cursus, congres, seminar of symposium

Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van het stadsdeel. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste kostenvergoeding gehaald. Een onderscheid is gemaakt tussen cursussen, congressen e.d. die door of vanwege het stadsdeel in het belang van het stadsdeel zijn georganiseerd en cursussen, congressen e.d. waaraan het individuele raadslid in verband met de vervulling van het raadslidmaatschap op eigen initiatief deelneemt. Partijgebonden bijeenkomsten kunnen niet ten laste van het stadsdeel worden gebracht. Om die reden wordt

in het tweede lid het algemeen belang van de cursus etc. benadrukt. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de cursus of het congres en een kostenspecificatie). Hierbij kan de fractievoorzitter een rol spelen. In het aanvraagformulier is een vraag opgenomen of de fractievoorzitter de aanvraag ondersteunt.

De in deze artikelen bedoelde cursussen en congressen hebben een zakelijk karakter en zijn aan te merken als beroepskosten waarvan de vergoeding c.q. verstrekking van loonbelasting is vrijgesteld. Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 8 en 21 Computer en internetverbinding

Voor de uitoefening van het raadslidmaatschap, het ambt van lid van het dagelijks bestuur zou op aanvraag om niet een computer met bijbehorende apparatuur en software in bruikleen beschikbaar gesteld kunnen worden. Bijbehorende apparatuur is apparatuur die is bestemd om aan de computer te worden gekoppeld om informatie uit te wisselen. Voorbeelden hiervan zijn een modem, een printer, een fax en een digitale fotocamera. Men kan ook opteren voor een vergoeding op aanvraag van kosten van de eigen computer met bijbehoren. In deze regeling wordt voor de laatste mogelijkheid gekozen. De gekozen regeling bevat een vergoedingensysteem voor de aanschaf van een computer of het gebruik van een eigen computer waarbij op aanvraag voor een periode van maximaal 3 jaar een tegemoetkoming wordt verstrekt van 30% van een vastgestelde gemiddelde aanschafwaarde van €1.200,- voor een computer met toebehoren. Voor de bepaling van de omvang van de maandelijkse vergoeding is uitgegaan van een afschrijving van de computer, bijbehorende apparatuur en software over een periode van 3 jaar, hetgeen neerkomt op een maandelijkse tegemoetkoming van € 32 (afgerond op € 2,- naar boven). Na drie jaar kan het raadslid of het DB-lid een nieuwe aanvraag indienen voor wederom maximaal drie jaar. De beperking van drie jaar sluit aan bij de gekozen afschrijvingstermijn.

Voorts voorziet de regeling in een tegemoetkoming voor de aanleg- en abonnementskosten voor de internetverbinding van de computer. Hierbij wordt eveneens uitgegaan van een vergoedingensysteem op grond van genormeerde bedragen. Het stadsdeel stelt het normbedrag vast op grond van de gemiddelde kosten van:

- internetverbinding € 30,- per maand
- éénmalige aansluitkosten internetverbinding € 100,-, zijnde een bedrag van € 3,- per maand.

Het stadsdeel moet de vergoeding kunnen onderbouwen voor de fiscus. Ten aanzien van de hoogte van de vergoeding voor de aanschaf of het gebruik van de computer met toebehoren is uitgegaan van een reële gemiddelde aanschafwaarde van € 1.200,- van computer, bijbehorende apparatuur en software. Voor wat betreft de internetkosten is aangesloten bij de gemiddelde werkelijke abonnementskosten. Het betreft derhalve een reële vergoeding voor de te maken kosten.

Om te kunnen onderbouwen dat de aanvragers daadwerkelijk gebruik maken van een computer en internetverbinding dienen de aanvragers bij de aanvraag een bewijsstuk van hun internetabonnement te overleggen (kopie van de afschrijving van de bankrekening), waarmee tevens voldoende aannemelijk is gemaakt dat de aanvrager ook een computer gebruikt. Bovendien dienen de aanvragers verder op het aanvraagformulier te verklaren dat ze de computer en internetverbinding gebruiken voor hun politieke werk.

De tegemoetkoming wordt verleend over de periode dat sprake is van het raadslidmaatschap, uitgaande van het moment van beëindiging tot het moment van beëindiging van het raadslidmaatschap en ingaand vanaf het moment van de aanvraag. Voor de leden van het dagelijks bestuur wordt de tegemoetkoming verleend over de periode dat sprake is van DB-lidmaatschap, uitgaande van het moment van benoeming als lid van het dagelijks bestuur tot het moment van beëindiging van het lidmaatschap van het dagelijks bestuur en ingaand vanaf het moment van de aanvraag.

Raadsleden en DB-leden kunnen in het jaar 2008 nog een aanvraag indienen voor een tegemoetkoming vanaf 1 mei 2008. Vanaf 1 januari 2009 zal de aanvraagdatum bepalend zijn voor de ingangsdatum van de tegemoetkoming.

Het stadsdeel kan een computer met bijbehorende apparatuur en software alleen onbelast vergoeden indien deze geheel of nagenoeg geheel zakelijk wordt gebruikt. Er wordt vanuit gegaan dat in de praktijk de computer thuis nooit alleen zakelijk in deze wordt gebruikt maar ook voor andere zaken. De vergoeding voor thuiscomputers zal daarom door de fiscus worden belast.

Deze faciliteit wordt niet opengesteld voor commissieleden

Artikel 9 en 23 Spaarloon/levensloop

Raadsleden die gekozen hebben voor het fictieve werknemerschap en leden van het dagelijks bestuur kunnen deelnemen aan de spaarloonregeling dan wel aan de levensloopregeling. Een combinatie van beide is niet toegestaan. Evenmin het mogelijk een 'werkgeversbijdrage' te verstrekken. Het gaat hier niet om een rechtspositionele aangelegenheid maar om een fiscale faciliteit voor werknemers.

Het levensloopsaldo kan niet omgezet worden in verlof, omdat raadsleden noch leden van het dagelijks bestuur in hun politieke functie verlof kennen. Het saldo valt bij beëindiging van het ambt vrij en kan worden meegenomen naar een andere levensloopregeling.

Op grond van de Wet op de Loonbelasting is de inleg per kalenderjaar gemaximeerd (2008 = € 613,-).

Over voorgaande kalenderjaren is geen inleg meer mogelijk, omdat voor de aangifte het genietingsmoment van het loon bepalend is. Het raadslid of lid van het Dagelijks Bestuur geniet het loon op het moment waarop het wordt betaald, verrekend of ter beschikking wordt gesteld.

Inleg is alleen mogelijk in het lopend kalenderjaar waarop het spaarloon/levensloop wordt ingehouden.

Artikel 10 en 24 Fietsregeling

Raadsleden die gekozen hebben voor het fictieve werknemerschap en leden van het dagelijks bestuur kunnen deelnemen aan de fietsregeling. Het gaat hier niet om een rechtspositionele aangelegenheid maar om een fiscale faciliteit voor werknemers. Het is niet mogelijk een 'werkgeversbijdrage' te verstrekken. Afhankelijk van de kostprijs van de fiets bedraagt de vermindering ten hoogste het bedrag dat in artikel 37 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 is vastgelegd.

Op grond van de Wet op de Loonbelasting is de inleg per kalenderjaar gemaximeerd (2008 = € 613,-).

Over voorgaande kalenderjaren is geen inleg meer mogelijk, omdat voor de aangifte het genietingsmoment van het loon bepalend is. Het raadslid of lid van het Dagelijks Bestuur geniet het loon op het moment waarop het wordt betaald, verrekend of ter beschikking wordt gesteld.

Inleg is alleen mogelijk in het lopend kalenderjaar waarop het bedrag van de fiets wordt ingehouden.

Artikel 11 Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

In de motie Slob (Kamerstukken II, 2004-2005, 29 800 VII, nr. 21) is aangegeven dat de gemeenteraad een brede afspiegeling van de bevolking dient te vormen. Om deze reden moeten drempels om raadslid te worden of te blijven, worden weggenomen. In WAO en WIA geldt het algemene principe dat indien een persoon inkomen uit arbeid geniet, dit in de regel zal leiden tot verlaging of intrekking van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering. Dit omdat een dergelijke uitkering is bedoeld om het als gevolg van arbeidsongeschiktheid ontstane verlies aan verdienvermogen te vergoeden. Voor raadsleden kan dit ertoe leiden dat een geringe verhoging van het inkomen door een raadsvergoeding een grote teruggang betekent voor de hoogte van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering als gevolg van de anticumulatieregeling. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij aanvaarding van een raadszetel of bij verhoging van de vergoeding voor de werkzaamheden. Op grond van artikel 12 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden kunnen gemeenten en stadsdelen hiervoor een voorziening treffen. Die is te vinden in artikel 11 van de verordening. Daarin is geregeld dat op aanvraag een raadslid een lagere vergoeding voor de werkzaamheden wordt gegeven om te voorkomen dat de anticumulatieregeling zal leiden tot een verlaging van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering van het raadslid.

Artikel 12 Compensatie korting werkloosheidsuitkering

Artikel 20 van de Werkloosheidswet (WW) komt erop neer dat op het moment dat iemand een werkloosheidsuitkering op grond van die wet ontvangt, nieuwe werkzaamheden aanvangt, de WW-uitkering wordt gekort met het aantal uren dat in de nieuwe functie wordt gewerkt. Het Besluit werkloosheid onderwijs- en onderzoekpersoneel kent een soortgelijke bepaling. De hoogte van het inkomen uit de nieuwe betrekking is daarbij niet relevant. Indien derhalve iemand tot raadslid wordt gekozen, zal de WW-uitkering worden verlaagd met het aantal uren dat het UWV voor het raadslidmaatschap in aanmerking neemt. Indien deze verlaging van de WW-uitkering groter is dan de vergoeding voor de werkzaamheden zal er een negatief inkomenseffect optreden. Het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden biedt gemeenten de mogelijkheid dit nadeel te compenseren. Dat is geregeld in artikel 12 van de verordening

Artikel 13 Ziektekostenvoorziening

Ongeacht of een raadslid gekozen heeft voor het fictieve werknemerschap of de status van fiscaal zelfstandige moet over de raads- en onkostenvergoeding een inkomensafhankelijke bijdrage worden betaald van 4,4%.

Bij degenen die hebben gekozen voor het fictieve werknemerschap wordt deze door het stadsdeel ingehouden; zelfstandigen betalen deze via de inkomstenbelasting. Na afloop van het belastingjaar zal aan de hand van de vaststelling van het maximum inkomen waarover de bijdrage wordt gegeven (dus alle belastbare inkomsten die in welke hoedanigheid dan ook zijn ontvangen) worden vastgesteld of te veel is

ingehouden resp. betaald. In dat geval zal dat door de Belastingdienst worden terugbetaald, te beginnen bij de inhoudingen van 4,4%.

Met terugwerkende kracht tot 1 januari 2006 kan de raad op grond van artikel 11 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden besluiten dat deze tegemoetkoming wordt vastgesteld. Dit moet bij verordening worden bepaald. Deze tegemoetkoming is door tussenkomst van de VNG tot stand gekomen op verzoek van een groot aantal gemeenten als reactie op de inhouding van de inkomensafhankelijke bijdrage waardoor de netto raadsvergoeding vermindert. De tegemoetkoming kan worden gezien als een compensatie hiervoor.

Artikel 14 Voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte

Raadsleden kunnen tijdelijk worden vervangen wegens zwangerschap en bevalling dan wel wegens langdurige ziekte. De regeling daarvan is opgenomen in de Kieswet, omdat het te vervangen raadslid tijdelijk ontslagen wordt. In de vacature wordt voorzien door de tijdelijke benoeming van de vervanger. Er is steeds sprake van een vaste periode van 16 weken. Door zowel het tijdelijk ontslag, de tijdelijke benoeming en de vaste periode van vervanging is het niet nodig dat tussen beiden een afspraak wordt gemaakt over de duur van de vervanging. Het is hierdoor ook niet mogelijk weer binnen de termijn van 16 weken het raadslidmaatschap te hervatten. Evenmin is het mogelijk de vervanging nog even voort te laten duren, tenzij opnieuw een verzoek wordt gedaan voor een tijdelijk ontslag. Bij inwilliging van dat verzoek, is opnieuw sprake van een periode van 16 weken.

In de artikelen X10, X11 en X12 van de Kieswet zijn de voorwaarden opgenomen waaraan moet worden voldaan voor een vervanging, de datum van ingang en beëindiging van de vervanging. De verklaring van een verloskundige dan wel behandelend arts is bepalend voor de aanvang van de vervanging. De benoeming van de vervanger kan later plaatsvinden, maar wijzigt het tijdstip van het einde van het tijdelijk ontslag niet. De feitelijke vervanging kan daardoor korter zijn dan 16 weken. Na afloop van de termijn van 16 weken wordt zonder enig verzoek of besluit de oude situatie hersteld. Dat geldt zowel voor de hervatting van het raadslidmaatschap, het einde van het tijdelijk raadslidmaatschap als de rechtspositionele aspecten daarvan.

Artikel 15 vaste onkostenvergoeding

Zie toelichting bij artikel 3

Artikelen 16 en 17 Reiskosten woon/werk en zakelijke reiskosten

Voor leden van het dagelijks bestuur is in artikel 16 een belastingvrije vergoeding voor het woon-werkverkeer geregeld overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders. In aansluiting op het Ambtenarenreglement Amsterdam en het Amsterdamse beleid het gebruik van openbaar vervoer te bevorderen en het autogebruik te ontmoedigen is ervoor gekozen uitsluitend de kosten voor het gebruik van openbaar vervoer te vergoeden.

Ingevolge artikel 17 worden zakelijke reiskosten, indien gemaakt met het openbaar vervoer of met een taxi, volledig vergoed (mits in redelijkheid gemaakt) en indien gemaakt met de eigen personenauto in 2007 €0,28 per afgelegde kilometer. De kilometervergoeding is, voor zover die meer bedraagt dan €0,19, belast.

Voor zakelijke kilometers (waaronder mede te verstaan de kilometers voor het woon/werkverkeer) kan, zoals gezegd, een onbelaste vergoeding worden verleend van maximaal €0,19 per kilometer, ongeacht het gebruikte vervoermiddel. Vergoedingen die daarboven uitgaan zijn voor dat hogere deel belast. In het Handboek loonheffingen 2007 (§ 18.5.3) wordt over de kilometervergoeding opgemerkt:

Vergoedingen voor reiskosten die u naast de € 0,19 per kilometer betaalt, zijn ook loon. Dat zijn bijvoorbeeld vergoedingen voor parkeer- en tolgelden, voor (extra) afschrijving en slijtage aan de auto, voor het inbouwen van een carkit of navigatiesysteem, voor extra benzineverbruik wegens gebruik van een aanhangwagen of voor schade aan de auto. Vergoedingen voor parkeer-, veer- en tolgelden en voor overeenkomstige verstrekkingen vallen onder de eindheffing.

Artikel 18 Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan het stadsdeel een dienstauto zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan leden van het dagelijks bestuur. De dienstauto kan ook voor het woon-werkverkeer worden gebruikt. In dat geval vindt wel een korting plaats op de tegemoetkoming in de reiskosten woon/werk. De dienstauto is niet beschikbaar voor privé-gebruik.

Het gebruik van de dienstauto voor niet ambtsgebonden nevenfuncties wordt als privégebruik aangemerkt. (Brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties d.d. 22 maart 2007 aan de Tweede Kamer, Tweede-Kamerstuknummer 30800 VII, nr. 42)

Het gebruik voor overige nevenactiviteiten die dus tot het privégebruik worden gerekend, is slechts tot 500 km per jaar onbelast. Daarboven wordt het privé-gebruik aangemerkt als loon in natura en is om die reden belast.

Artikel 19 en 28 Buitenlandse dienstreis

Bij buitenlandse dienstreizen in het stadsdeelbelang kunnen aan het lid van het dagelijks bestuur de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijkspersoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer. In de eerder genoemde gedragscode zijn nadere gedragsregels vastgesteld. Daarbij gaat het om expliciete besluitvorming in het dagelijks bestuur over buitenlandse reizen en over uitnodigingen daartoe op kosten van derden.

Maar ook om bijvoorbeeld de rekening en verantwoording achteraf (zowel inhoudelijk als financieel), het meereizen van de partner en het combineren van een dienstreis met een (direct voorafgaande of aansluitende) privé-reis.

Ook deelraden of raadscommissies maken wel eens in het stadsdeelbelang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de deelraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege het stadsdeel georganiseerd. Hetgeen hierboven is geschreven over buitenlandse dienstreizen van leden van het dagelijks bestuur geldt mutatis mutandis ook voor buitenlandse excursies en reizen van de deelraad of raadscommissies.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 20 Cursus, congres, seminar of symposium

Zie de toelichting bij artikel 7.

Artikel 21 Computer en internetverbinding

Zie de toelichting bij artikel 8.

Artikel 22 Mobiele telefoon en smartphone

Met ingang van 1 januari 2007 zijn de vergoedingen of verstrekkingen van een mobiele telefoon geheel onbelast als het zakelijk gebruik meer dan 10% bedraagt. Bij het verstrekken van een mobiele telefoon kan sprake zijn van overbedeling. Het vigerende stadsdeelbeleid mobiele communicatiemiddelen hanteert de norm van 90% zakelijk gebruik. De mobiele telefoon moet voor 90% zakelijk gebruikt worden en de gebruiker moet dit desgevraagd kunnen aantonen.

Aan de onkostenvergoeding is door het stadsdeel een praktisch invulling gegeven: de kosten van bruikleen en het abonnement komen voor rekening van het stadsdeel, de gesprekskosten en de kosten van het datagebruik van de smartphone worden vergoed tot de maxima, die zijn vastgesteld in het vigerende stadsdeelbeleid mobiele communicatiemiddelen. De kosten die deze maxima te boven gaan, worden conform het stadsdeelbeleid mobiele communicatiemiddelen doorbelast aan het DB-lid.

Een smartphone is een mobiele telefoon en PDA in een toestel. Een PDA, ofwel Personal Digital Assistant, is een klein draagbaar toestel dat [computer](#)-, [telefonie](#)-, [fax](#)- en [netwerkfuncties](#) combineert.

Artikel 23 Spaarloonregeling/levensloopregeling

Een lid van het dagelijks bestuur is een werknemer en kan diensgevolge gebruik maken van de spaarloonregeling dan wel de levensloopregeling. Wanneer het lid van het dagelijks bestuur gebruik maakt van de gemeentelijke levensloopregeling is het niet toegestaan een levensloopbijdrage ten laste van het stadsdeel te verstrekken. De opbouw van de levensloopvoorziening mag uitsluitend ten laste van de wedde van de leden van het dagelijks bestuur plaatsvinden. Aangezien leden van het dagelijks bestuur geen verlof kennen, is het slechts mogelijk dat de opgebouwde voorziening bij de beëindiging van het lidmaatschap van het dagelijks bestuur wordt meegenomen naar een volgende werkgever of dat uitbetaling ineens plaatsvindt.

Artikel 24 Fietsregeling

Zie de toelichting bij artikel 10.

Artikel 25 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten

Sinds de dualisering van het gemeentebestuur kunnen personen van buiten de deelraad tot lid van het dagelijks bestuur worden benoemd. Dat kunnen ook personen zijn die niet in het stadsdeel zelf wonen. Die

zijn op grond van de Gemeentewet verplicht om te gaan wonen in het stadsdeel waar zij lid van het dagelijks bestuur zijn geworden (artikel 90, lid 4 van de Gemeentewet). In artikel 25 is geregeld dat zij bij verhuizing naar het stadsdeel in aanmerking komen voor een verhuiskostenvergoeding en eventueel voor vergoeding van reis- en pensionkosten in afwachting van de verhuizing. De vergoedingen zijn onbelast.

Artikel 26 Vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van commissies geregeld. Deze bepaling geldt niet voor raadsleden en leden van het dagelijks bestuur die in de commissie zitten. Hun vergoeding is immers al geregeld in de rechtspositiebesluiten en elders in deze verordening. Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren en bestuurders die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben. Uitgezonderd zijn tenslotte vertegenwoordigers van belangengroepen e.d. tenzij hun lidmaatschap tevens in belangrijke mate het gemeentelijk belang dient.

De hoogte van het presentiegeld wordt bij verordening bepaald. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties stelt jaarlijks per 1 januari het maximum vast zoals dat is herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid.

In artikel 26, eerste lid, is er voor gekozen de hoogte van de vergoeding te bepalen op het door de minister vastgestelde maximum. De raad kan ook een lager bedrag vaststellen.

Het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden biedt echter ook de mogelijkheid om in de verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde maximumbedrag. Dat is geregeld in artikel 26, vierde lid, van de verordening. Er kan gekozen worden voor een procentuele verhoging, maar het is ook mogelijk om het bedrag uit een hogere gemeenteklasse te kiezen.

Artikel 27 Reis- en verblijfkosten raads- en commissieleden

Zie de toelichting bij artikel 5.

Artikel 28 Buitenlandse dienstreis

Zie de toelichting bij artikel 19.

Artikel 29 Cursus, congres, seminar of symposium

Zie de toelichting bij artikel 7.

Artikelen 31 t/m 34 De procedure van declaratie

In artikel 31 zijn de twee wijzen van betaling aangegeven. In de artikelen 32 t/m 34 is vervolgens aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

Declaratie van vooruitbetaalde kosten

Daarbij gaat het om vergoeding van de volgende kosten:

- reis- en verblijfkosten van raadsleden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van leden van het dagelijks bestuur
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van leden van het dagelijks bestuur
- reis- en pensionkosten en verhuiskosten;
- reis- en verblijfkosten van leden van commissies

Rechtstreekse facturering bij het stadsdeel

Rekeningen kunnen rechtstreeks bij het stadsdeel in rekening worden gebracht in de volgende gevallen:

- deelname aan cursussen, congressen, seminars en symposia door raadsleden en leden van het dagelijks bestuur;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van leden van het dagelijks bestuur;
- reis- en pensionkosten en verhuiskosten
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van leden van het dagelijks bestuur.

Artikelen 35 t/m 37 Citeertitel en inwerkingtreding

Gekozen is voor inwerkingtreding per 1 mei 2008. Ter voorkoming van overgangsbepalingen is gekozen voor intrekking van de oude verordeningen. Deze intrekking vindt echter pas plaats op het moment van het van kracht worden van de nieuwe verordening. De oude bepalingen hebben daardoor werking gehad tot 1 mei 2008.

Sinds 20 februari 2004 bestaat naast het Rechtspositiebesluit wethouders ook de (ministeriële) Regeling rechtspositie wethouders. In lijn met die gehanteerde benaming is gekozen voor een nieuwe naam van de verordening: Verordening rechtspositie leden van het dagelijks bestuur, deelraads- en commissieleden 2008.

